

Mál nr. 82/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis: (A)

Umfang tjóns. Sönnun.

Gögn.

1. Málskot móttakið 18. febrúar 2025 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 21. mars 2025.
3. Viðbótarathugasemdir V dags. 21. mars 2025.
4. Viðbótarathugasemdir M dags. 27. mars 2025 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Hinn 24. janúar 2025 varð tjón á bifreiðinni B, sem var í eigu M. Ekki er ágreiningur um að ökumaður bifreiðarinnar A hafi borið alla sök á atvikinu og að bótaskylda sem slík sé til staðar úr ábyrgðartryggingu hennar. Var B skráð sem „tjónabifreið 1“ í kjölfar tjónsins og greiddi V hana því út.

M er ósáttur við ýmis atriði er tengjast bótauppgjörinu. Í málskoti kemur fram að V hafi ekki getað útvegað honum bílaleigubíl sem hafi verið sambærilegur við B. Í stað þess hafi V boðið greiðslu að fjárhæð 5.500 kr. á dag vegna afnotamissis en sú fjárhæð dugi ekki til að leigja sambærilega bifreið og hljóti M að eiga rétt á því. Þá hafi V hliðrað útreikningum vegna bótagreiðslu í þeim tilgangi að lækka fjárhæðina. Þá hafi V ekki bætt M tjón vegna mælis fyrir leigubifreiðar sem hafi verið í B eða ísetningu hans. Með framangreindri háttsemi hafi V gerst brotlegt við lög enda eigi M við bótauppgjör að vera eins staddur og ef ekki hefði komið til tjónsins.

Í bréfum V til nefndarinnar kemur fram að V hafi keypt B af M átján dögum eftir að tjónið varð. Vegna þessara átján daga hafi M getað valið um bætur vegna afnotamissis sem miðist við 5.500 kr. á dag eða greiðslu daggjalds fyrir bifreið í A-flokki. Í einstaka tilvikum greiði V sem svari leigu á stærri bifreið ef sérstök rök liggi að baki því. M hafi ekki sýnt fram á sérstaka þörf hans fyrir stærri bifreið, en bætur þessar séu aðeins hugsaðar til þess að tjónþoli komist hefðbundinna leiða sinna. Hafi M þá ekki sýnt fram á frekara fjárhagslegt tjón vegna afnotamissis en V hafi þegar fallist á að bæta. M hafi þá gert athugasemdir við greiðslu þessara bóta, en hluti bóta vegna afnotamissis, eða 71.500 kr. hafi verið greiddar sem hluti af kaupverði B. Hafi það verið gert til að koma til móts við M þar sem áhvilandi lán á B hafi verið herra en kaupverð hennar. M hafi sjálfur greitt inn á lánið, en eftir þá greiðslu hafi eftirstöðvar þess verið 4.467.342 kr. Kaupverð bifreiðarinnar ásamt bótum vegna afnotamissis í 13 daga hafi verið kr. 4.471.500 kr. V hafi greitt upp lánið og mismunurinn, 4.158 kr., auk bóta vegna afnotamissis í fimm daga, þ.e. samtals 31.658 kr., hafi verið greiddur til M. Í B hafi þá verið mælir fyrir leigubifreiðar sem hafi þurft að fjarlægja og hafi það verið gert af fagaðila, en V hafi ekki upplýsingar um hvar mælirinn sé nú niður kominn. Almennt þegar svo sé séu mælar fjarlægðir og settir að nýju í aðra bifreið. Sú vinna sé unnin af fagaðilum. Ekki liggi fyrir hvort M ætli að fá sér aðra bifreið í stað B. Vilji M því fá greiddan áætlaðan kostnað við ísetningu í stað þess að V greiði fagaðila fyrir hana. V muni greiða kostnað sem hafi hlotist af því að fjarlægja mælinn úr B en þar sem ekki liggi fyrir hvort hann verði settur í aðra bifreið hafi M ekki orðið fyrir fjárhagslegu tjóni vegna ísetningar hans. Séu því engar forsendur fyrir því að greiða bætur vegna þess þáttar. Telji V því að M hafi fengið fullar bætur vegna tjóns síns.

Í viðbótarathugasemdum M eru gerðar athugasemdir við að afgreiðsla málsins hafi tafist af hálfu V og eiganda A. Ítrekað er að bætur vegna afnotamissis séu ófullnægjandi enda kosti 22.107 kr. á dag að leiga bifreið sem sé sambærileg við B. Þá hafi honum ekki verið boðið að velja milli þess að fá bætur greiddar eða taka bifreið á leigu fyrr en 11 dögum eftir tjónsatvikið. Þá hafi B verið seld á uppboði með mælinum í. Hann hafi aldrei fengið upplýsingar um það hvort mælirinn hafi verið fjarlægður og hafi hann mælinn ekki undir höndum. Hann krefjist þá bóta vegna ísetningar mælisins, svo hann eigi þess kost að setja hann upp í annarri bifreið kjósi hann að gera svo. Auk mælisins hafi skyndihjálparkassi og slökkvitæki verið í B, og hafi þau verið föst í skotti B, sem ekki hafi verið hægt að opna vegna tjónsins. Hafi hann því ekki getað nálgast þá muni. Fari hann því fram á bætur vegna allra þessara muna.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að ekki sé ágreiningur um að V beri að bæta það fjárhagslega tjón sem M varð fyrir vegna tjónsins. Það hvílir hins vegar á M að sýna fram á umfang þess tjóns.

Kemur fyrst til skoðunar hvort M eigi rétt á frekari bótum vegna afnotamissis en V hefur þegar greitt. Bótafjárhæðir skulu almennt miða við það að tjónþoli sé ekki verr settur fjárhagslega en ef tjón hefði ekki komið til. Það felur þó ekki sjálfkrafa í sér að M hafi átt rétt á bótum vegna afnotamissis sem nemi leiguverði á bifreið í sama stærðarflokki og B. Verður þá ekki séð að M hafi sýnt fram á þörf fyrir stærri bifreið en nemur bifreið í A-flokki, né að hann hafi orðið fyrir frekara fjárhagstjóni vegna afnotamissisins. Þar sem ekki hefur verið sýnt fram á frekara tjón en vegna afnotamissis er óhjákvæmilegt að hafna kröfu M hvað þennan þátt varðar.

Þá gerir M athugasemdir við uppgjör bóta og rekur í málskoti að það muni 4.158 kr. á því sem V hafi sagst hafa greitt vegna afnotamissis og þess sem M hafi verið greitt. Þá hafi hann í raun aðeins fengið greiddar 31.658 kr. Eins og rakið er hefur V lagt fram útreikninga hvað þetta varðar þar sem m.a. er gerð grein fyrir umræddum 4.158 kr. og hefur þeim ekki verið hnekkkt. Af samskiptum M og V verður jafnframt ráðið að samkomulag hafi verið um að nýta hluta bóta vegna afnotamissis til uppgreiðslu þess láns sem hvíldi á B. Með vísan til þess að í gögnum málsins liggur fyrir að kaupverð B hafi verið 4.400.000 kr. Fyrir liggur að nokkur ágreiningur var um kaupverðið sem slíkt en ekki liggur fyrir nefndinni nein krafa hvað þann þátt varðar og kemur hann ekki til frekari skoðunar. Verður af framansögðu ekki betur séð en að full greiðsla kaupverðsins og bóta vegna afnotamissis hafi átt sér stað. Verður því að hafna kröfu M hvað þennan þátt varðar.

Hvað varðar mæli sem var í B þá fer M fram á bætur bæði vegna mælisins sjálfs og eins ætlaðs ísetningarkostnaðar komi til þess að mælirinn verði settur í aðra bifreið. Samkvæmt yfirliti frá uppboðsfyrirtæki því sem hafði B í sinni umsjá eftir tjónið kom fagaðili, X, til að fjarlægja mælinn úr B hinn 13. febrúar 2025. Í tölvupóstsamskiptum M og V kemur fram að M þurfi sjálfur að hafa samband við X og biðja um að mælirinn yrði fjarlægður. Af framangreindu verður ekki dregin önnur ályktun en að hann hafi gert það. M byggir á því að ekki hafi tekist að fjarlægja mælinn áður en B var seld á uppboði. Samkvæmt framangreindri skráningu má þó ráða að X hafi komið á vettvang í þeim tilgangi að fjarlægja mælinn. Ekki liggja fyrir nein frekari gögn frá X um hvort tekist hafi að taka mælinn úr bifreiðinni eða hvar hann sé niður kominn nú. Eins og atvikum er hér háttað verður að telja að það standi M nær að afla slíkra gagna og sýna fram á að ekki hafi tekist að fjarlægja umræddan mæli og að M hafi orðið fyrir tjóni sem rekja megi til þess. Rétt er að taka fram að óljóst er hvort M starfar sem leigubílstjóri en af málsgögnum má ráða að B var á tjónsdegi ekki skráð sem leigubifreið heldur sem bifreið til almennrar notkunar.

Hvað varðar ísetningarkostnað þá liggur fyrir að V hefur boðist til að bæta þann kostnað, þegar og ef, M lætur setja mæli upp í annarri bifreið. Þar sem alls óljóst er hvort koma mun til þess kostnaðar verður að fallast á það með V að M hefur ekki orðið fyrir tjóni vegna ísetningar á mælinum, en eins og áður segir skulu bætur almennt miða við að tjónþoli sé eins settur, en ekki betur, og ef tjón hefði ekki komið til. Er því kröfu hans um bætur vegna ísetningarkostnaðar hafnað.

Að endingu gerir M kröfu um bætur vegna skyndihjálparkassa og slökkvitækis sem voru í geymslurými bifreiðarinnar, en í tölvupósti M til V dags. 6. febrúar 2025 kemur fram að honum hafi ekki tekist að opna umrætt geymslurými bifreiðarinnar vegna tjóns á henni og því ekki tekist að ná í umrædda muni. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að V hafi tekið sérstaka afstöðu til þessarar kröfu eða svarað henni efnislega. Fyrir nefndinni liggja engin gögn er sýni staðsetningu tjóns á bifreiðinni eða greiðslukvittanir, færsluyfirlit eða annað vegna umræddra muna. Eins og málum er hér háttað verður því að telja að M hafi ekki tekist að sýna fram á tjón vegna þessa liðar og er því einnig óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans hvað hann varðar.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari bóta úr ábyrgðartryggingu A en V hefur þegar fallist á að greiða.

Reykjavík, 6. maí 2025.

rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir